מתני' כל שלא זכה פסולה בבשרה · כגון שאירע בה פסול קודש וריקה ולא היתה לה שעת היתר למזבח: **עורה** לכהנים · מקרבי איברבי בבריתה בגמרא: **ומאי עולת פסולה** · דליתרבי נמי מקרא: **עורות קדשי קדשים** · חטאות ואשמות תורה אור

מתני' "כל שלא זכה המזבח בבשרה לא זכו כהנים בעורה שנאמר "עולת איש" עולה *שעלתה לאיש: "עולה שנשחטה שלא לשמה אע"פ שלא עלתה לבעלים, עורה לכהנים, "אחר עולת האיש ואחר עולת האשה עורותיהן לכהנים. "עורות קדשים קלים לבעלים, "עורות קדשי קדשים לכהנים קל וחומר: ומה אם עולה שלא זכו בבשרה זכו בעורה קדשי קדשים שזכו בבשרה אינו דין שיזכו בעורה, אין מזבח יוכיח, שאין לו עור בכל מקום: **גמ'** ת"ר "עולת איש" פרט לעולת הקדש דברי ר' יהודה רבי יוסי בר' יהודה אומר פרט לעולת גרים מאי פרט לעולת הקדש: אמר רבי חייא בר יוסף פרט לעולה הבאה מן המיתרות הניחא למ"ד מותרות לנדבת ציבור אולי אלא למ"ד מותרות לנדבת יחיד אולי מאי איכא למימר בר"אמר רבא *"העולה" עולה ראשונה ה"נ העולה עולה ראשונה, [כ] רבי אייבו א"ר יונאי פרט למתפים עולה לבדק הבית [ג] (א) מביאיא למ"ד קדשי בדק הבית תפסי מדאורייתא אלא אפילו למ"ד לא תפסי [ד] הני מילי בשר אבל עור תפיס: וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה פרט לעולה הבאה מן המותרות א"ל רב המנונא לרב נחמן כמאן כרבי יהודה, הא הדר ביה *דתניא ששה לנדבה: לעולה הבאה מן המותרות שלא יהו [ה] כהנים זכאין בעורה דברי רבי יהודה אמר לו רבי נחמיה ואמרי לה ר"ש אם כן ביטלת מדרשו של *יהוידע הכהן (*דתניא) *זה מדרש דרש יהוידע הכהן "אשם הוא אשם אשם לה' "כל שבא משום חטאת ומשום אשם ילקח [ו] (בו) עולות: הבשר לשם לעורה לכהנים [ז] א"ל אלא מר במאי מוקים לה *מוקמינא ליה במקדיש נכסיו וכדרבי יהושע *דתנן המקדיש נכסיו והיו בהן בהמות הראויות לגבי מזבח זכרים ונקבות ר"א אומר "זכרים ימכרו לצורכי עולות [ז] ונקבות ימכרו לצורכי זבחי שלמים ודמיהן [ח] (פלו) עם שאר נכסים לבדק הבית רבי יהושע אומר זכרים עצמם יקרבו עולות ונקבות ימכרו לצורכי שלמים ויביא בדמיהן עולות ושאר נכסים יפלו לבדק הבית ואפי' לרבי יהושע דאמר "אדם חולק הקדישו הני מילי בשר, אבל עור תפיס. רבי יוסי ברבי יהודה אומר פרט לעולת גרים לרבינא אטו גר לאו 'איש' הוא? אמר ליה פרט לגר שמת ואין לו יורשים תנו רבנן "עולת איש אין לי אלא עולת איש, עולת [ט] (גרים) נשים ועבדים מנין ת"ל "עור העולה" ריבה אם כן מה תלמוד לומר "עולת איש" "עולה שעלתה לאיש פרט לשנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה שלא יהו הכהנים זכאין בעורה יכול שאני *(מרבה) שנשחטה שלא לשמה' הואיל ולא עלתה לבעלים לא

הניחא למ"ד מותרות לנדבת ציבור חולי · דימה לדידיה מ"ש דממעטא מותרות מפי מעולת תמיד וי"ל דסברא הוא למעוטי מפי מותרות מקום דהוי מעיקרא לאיש: **אלא** למ"ד לנדבת יחיד מאי איכא למימר · דימה מאי קשיא ליה הא רבי יהודה דממעטא הכא עולת הקדש הוא דקאמר בסמוך לנדבת ציבור חולי דקתני ששה לנדבה ואי לנדבת יחיד לא היה מדימה בשומה דקרבן יחיד כמי סמיכה וי"ל דלא שמיע ליה ההיא ברייתא תדע דאי שמיע ליה הא הדר ביה רבי יהודה ממדרשו של יהוידע: **לא** מיבעיא למ"ד קדשי בדק הבית תפסי מדאורייתא · דימה לדידיה אמאי איצטריך קרא הכא דאם אחט קודש פדייה אין עורה לכהנים פשיטא דקדשי בדק הבית הוי בכלל העמדה והערכה: **אין** לי אלא עולת איש גרים נשים ועבדים מנין · משמע מחד קרא הוא ממעטינן נשים ועבדים ודין הוא דהא יליפינן מהדדי בג"ש דלה לה מאשם והקשה הר"ר חיים דבפרק המובל (נ"ק דף פח.) מצריך תרי קראי גבי עבדות חד למעוטי נשים וחד למעוטי עבדים וי"ל דגבי מצות הוא דיליפינן מהדדי בג"ש דלה לה אבל גבי עבדות לא שייך למילף דאין תלוי בגאמנות שהרי משה ואהרן לא מעידין לא משום דלא מהימני הלכך היכא דגלי גלי*:

ומודה

[ובכ"ק פח. דיש יכא עבד מיכא כאופן אחר]

עין משפט נר מצוה

לז א מיי' פ"ט מהלכות מעשה"ק הל' כ:

לז ב מיי' פ"ט מהל' פסה"מ הל' ע:

לח ג מיי' פ"ט מהלכות מעשה"ק הלכה כא:

לט ד ה מיי' שם הל' יב:

מ ו מיי' שם הל' כא:

מא ז מיי' פ"ט מהל' מעשה"ק הל' ט ופ"ד מהל' מקדש הלכה ט:

מב ח מיי' פ"ט מהל' מעשה"ק הלכה כא:

מג ט מיי' פ"ט מהל' מערכין הלכה ז:

מד י מיי' פ"ט מהל' מעשה"ק הלכה כא:

נוסח/מבנה

נוסח/אחרון

מת אחרון דזרות: קרבנות: א) דבריה ב) דבריה

מקבלים את דזרות

לא מקבלים את דזרות

מקבלים את דזרות

מקבלים את דזרות